Hanspaulpress

»UPÍR« (dř. Dynamit) HPC

26. X. 1973

"SPORTOVNĚ RECESIVNÍ OBČASNÍK HANSPAUL CITY

UPÍR UPÍR UPÍR UPÍR

Nepravidelný občasník hanspaulského kulturně-sportovně-recesivního hnutí a nehnutí

Redakce: Tesařík & Pavela Co. = T e s a v e l a
Vydává: Maho Jakobič, majitel dolu a naharu & Maho Jakotyč, stavitel dálnic a dál nic
Redaktoři: Vasyl Tyžmych, Plazimír Šumpych, René Vysrkmáslo a Spytihněv Bidlometejl
Dopisovatelé: Haštalát Křovan (ČSR), Sándor Kulemihászel (MLR a SSR), Haarmen Van Cutzhoowen (Hol.), Radho Vyndal (Jug.), Marriano Currinni (It.), a další a další odevšad
Toto číslo bylo vydáno dne 26. října 1973 na HPC

DNES V LISTĚ: Úvaha nad ligou HPC +++ Reportáž o nástupu nového sportu HPC +++ Nový převratný objev na Hustolesu +++ Portrét herečky M. Jobertové +++ Zamyšlení nad zápasem v Glasgowě+++= Drobné zprávy +++ Viděli jsme, slyšeli jsme, četli jsme +++ Hanspaulparade +++ Grapefruit E, nová deska HPC +++ Recenze +++ Koutek poezie a umění aj.

• • • • • • • • • •

F E U I L L E T O N "P O D T E Č N Í K"

Fejeton vídáváme v listech našich i cizích již od dob Jana Nerudy. Tehdy se mu říkávalo podčárník. Z docela prostého důvodu. Býval v listech pod čarou jako oddělený útvar, většinou kratší úvaha na aktuální téma. Nevím proč, ale spatřuji v tom zvláštní případ, napíšeme-li fejeton pod tečky. Není to žádná degradace tohoto literárního druhu, ne. Již proto, že vlastně je nad čarou (viz výše) sice přerušovanou, ale nad čarou. Měl by to tedy být snad nadčárník, tedy jakýsi takýsi "nadfejeton" čili "superfejeton" nebo jak by nazval tento kousek literární hloubal. My, tedy-co si budeme nalhávat-vlastně jenom já, však nejsem literární hloubal a když se to tak vezme kolem a dokola, případně i zkola a na kole je to cyklistické totiž pardon cyklické hraní se kůvky - tudíž je to racionelní k ř u h. Takový kruh není jen tak ledajaká a pofidérní věc. Naopak, je to zvláštní případ kruhu. S háčkem. Třeba s háčkem 22. Catch 22. Art Garfunkel a Art Arkin. Itálie a válka. A nadčárník. Vlastně podtečník. P o d t e č n í k jako zvon. Komu z v o n í hrana ???

- - - - - - - su - - - - - -

M I S T R O V S T V Í H P C V B Ě H U

Vyhlašujeme mistrovství Hans Paul City pro rok 1973 v přespolním a cross-country běhu jednotlivců a dvojčlenných klubových teamů. Bude se konat na nové trati v Hanspaulském lese za tenisovými kurty v neděli nebo sobotu dopoledne (určení na str. 8). Trať povede po lesních cestách ve velmi členitém terénu a bude silně náročná. Zároveň při tomto velkém závodě by mělo být uspořádáno přátelské trojutkání Rudá hvězda B - Hans Paul City - Nohyb; není vyloučeno že se zúčastní stáj ze Strahova... Upozorňujeme hanspaulské běžce, že v zájmu HPC je potřeba aby startovali v plném počtu a v nejlepší formě. Do teamu HPC byli nominováni Müller, Tučan, Bárta, Nečas, Opava a Solnař.

=r.vyndal=

celkem tiše a bez velké pozornosti...

SELHALO MISTROVSTVÍ HPC V ATLETICE NA DRÁZE III

Stranou všech velkých událostí a za malé účasti proběhla část (kompletní celek nebyl dokončen) hanspaulského mistrovství v atletice. Pokud to tak jde nazvat. Konala se pouze koule a disk a počet účastníků připomínal spíše trening než boj o titul mistra HPC. To již dnes mistrovský titul nic neznamená ? Přes toto všechno jsme viděli v zmíněných dvou disciplinách několik solidních výkonů. Ale co naplat, jaké je to mistrovství, když ze špičky se zúčastní jeden max. dva sportovci.

Jedním ze záblesků byl výkon Wilkinse Pinďáka v kouli, kde dokázal svoje předpoklady a talent překonáním hanspaulského rekordu. Jeho postava a talent jej přímo předurčuje k tomu, aby alespoň párkrát trenoval a může hodit 13 metrů. Faktem je že dnes 13 m kouli o váze 6kg hodí kdekdo, ale už v soutěži jako je městský přebor to něco znamená. V disku potřebuje nacvičit techniku ale i tam by mohl posunout značku rekordu HPC právě on...

Disk vůbec byl předmětem sporů. Zcela oprávněně (závod to potvrdil) se žádal 2kg disk místo malého 1 kg, který nevyhovuje. Nakonec se s tím vyrovnal technicky perfektní Nečas a zaslouženě zvítězil solidním osobním rekordem a rekordem AC Fišerky. Překvapil Solnař. Ovšem jména takových borců jako Fridrich, Mošna, Toman, Pyšvejc, Veleński a zejména Singer na startu chyběla - a tak ostatek zapadl do podprůměru, třebaže si někteří snaživci zlepšili osobní rekordy.

Další discipliny se vůbec nekonaly pro nečas, a nechuť účastníků a nakonec i pořadatele. První termín byl poznamenán deštěm a odradil i těch 5 nebo 6 účastníků, neboť na náhradní termín se dostavil pouze Tlučhoř. Nebyl tam ani pořadatel HBS.

Takto konané a prováděné mistrovství nemá cenu ani naději na úspěch a bylo jen špatnou kaničkou na jinak dobrém vysvědčení pořadatelů různých sezancí atletického sportu na HPC. Škoda, že snaha uspořádat nějakou soutěž se setká vždy s takovou apatií. Možná je to vinou nedokonalé organizace, ale kdo je dokonalý? Zkuste zorganizovat něco vy sami a pak teprve kritizujte. Vždyť vše dělá HBS a někdy Tlučhoř a ostatní jenom kritizují...

- sp. bidlometejl=

OD BĚCHOVIC K LESNÍMU BĚHU A TĚM MÍLÍM...

BĚHÁNÍ LÁKÁ HANSPAULANY

Když před lety naši kolegové Tlučhoř Müller a Joshua Nečas začali podle vzoru svých starších bratrů běhat, díval se na ně každý jako na neškodné blázny. Dnes tato šílenství posedle nejen další osoby, ale rozšířile se na celé Čechy a zapustile své kořeny i na naší Hanspaulce. Před pěti lety se psal rok 1968. Kdo se zajímal o běhání? Pár jedinců. Dnes se dá hovořit již o více než deseti zájemcích z HPC. O tom svědčí pomalu ale jistě rostoucí účast na hanspaulských bězích a dotvrdily to letošní 77. Běchovice...

Na startovní čáře letošního ročníku Běchovické desítky se sešli tito zástupci Hanspaulky (je třeba je vyjmenovat, abychom je proslavili): Nečas, Řezníček, Polák, Uriánek (potřetí),Tučan, Müller, Bárta (podruhé), Mošna, Opava,Kos (poprvé). Mimo to zde byl ještě na startu Olli Chuchler, známý fothalista Chelsea a to již po čtvrté. Nejvícekrtáte se účastnil ing. Karel Nečas, bratr našeho Pepy, jenž se také dokázal nejlépe umístit v mistr. kategorii. Hanspaulští samozřejmě běželi kategorii příchozích a zařídili to tak, že všichni v kategorii 19-21 let. Dosud nejlepší výkon měl z roku 1971 Müller, který tehdy doběhl 35. v čase 37:05 min. za silného protivětru. Nečas byl tehdy 42. za 37:46 min. Loňské časy nepřevýšily průměr. Letošní ročník však měl mimořádnou podporu počasí a hlavně větru a tak xxxx se čekalo zlepšení. Mezi kandidáty na hanspaulský primát byli především talent Bárta, nová hvězda Bedford Tučan, znovuzrozený štrekař J. Řezníček a Tlučhoř Türler, který měl letos sice skrovnou sezonu, ale před startem se mohl pochlubit solidním výkonem na Běhu RP. Nečas letos běhá jen rekreačně (resp. neběhá vůbec), a proto se s ním mnoho nepočítalo. Start byl mohutný. 390 závodníků a s nimi pár desítek bez čísel (nepřihlášeníú) se vydale na pouť k Hrdlořezům. Od startu si vybojoval nejlepší pozici Tučan který asi po 2 km vedl jsa asi na 35. posici. Potom se propracovala kupředu větší skupina v níž byl Müller minula Bártu i Tučana. Na trati okolo 4. km byl Müller předstižen opět Tučanem který získal asi 70 m náskok který si udržel až pod Hrdlořezák. To se ale propracoval kupředu i Řezníček, doběhl se na Müllera a posledních 5 km běželi spolu. Tučanův náskok stáhli na minimum ale nedoběhli jej. Vzadu poklidně běžel Josef Nečas s Mošnou, o něco vpřeději bojoval statečně Opava s Polákem. V cíli potom bylo následující pořadí : 42. doběhl Tučan v čase cca 35"40; 45. Müller a 46. Řezníček oba 35"55; 58. Bárta 36"15; 80. Opava 88. Polák, 110. Uriánek, 130. Nečas, 160. Mošna. Výsledky jsou přibližné, odhadnutá umístění zejména vzadu, časy neoficiální system Barmil Tedy mistrem HPC se nečekaně stal Bedford Tučan ze SAHOSu před Müllerem a Řezníčkem, kteří o stříbro svedli urputný a napínavý boj od Hrdlořezského kopce až do cíle. Oba dokončili značně vyčerpáni. V teamech zvítězila pravděpodobně dvojice Traktoru Hustoles Bárta-Müller před SAHOSem a Kotlářkou. Přesné výsledky oznámíme až dojdou.

Po závodě nám sdělil nový mistr HPC v běhu na silnici Tučan, že je velmi spokojen a že se mu běželo dobře. Müller, který den předtím vstal z postele po chřipce naopak spokojen nebyl a byl nakonec rád, že neprohrál s Řezníčkem, který běžel velmi dobře. Bárta podal na svoje kvality jen průměrný výkon a je vidět že mu chybí trening. Solidně zabojoval Opava. Ostatní běželi hlavně pro účast ale Mošna byl nadšen a prohlásil, že jej kouslo závodu naprosto zajalo a že příště běží zase...

Tak by tomu mělo být. Nejen těchto 9 borců je schopno tvrdě bojovat v tomto těžkém závodě. O tom že hanspaulská špička je podstatně kvalitnější, se budeme moci přesvědčit po nahlédnutí do výsledků lesního běhu SPM (výsledky do uzávěrky nedojdou). Také Solnař, Adam, a další borci mají jistou perspektivu. Regenerace hanspaulské atletiky je na dobré cestě. O to se především zasloužili tři lidé. Dva závodníci, Josef Nečas a J. Müller svými výsledky a propagací a spoluprací s třetím - J.H. Sedláčkem, organizátorem všech nebo většiny akcí tohoto druhu. Jim patří dík za to, že dneska již

BĚHÁNÍ MÁ JISTOU ÚROVEŇ A ŠIROKOU ZÁKLADNU !!!!!

To by měl dotvrdit lesní běh a o 14 dní později i běh Sv. Matěje, který se poběží již po 24. Co se týče Lesního běhu. Jeho trať je jednoduchá, primitivní a krátká. Naprosto nenáročná. Proto se snadno zúčastní větší množství rekreačních běžců a naprostých outsiderů. Nechci tím snižovat jeho význam, je to však fakt. Letos by měla být manifestační účast. Ovšem špička HPC bude jako vždy zastoupena jen chudě. Faverity by měli být Řezníček, Uriánek, Polák - jestli přijdou. Snad potom Mošna, příp. Bárta nebo Müller, mnohonásobný vítěz. Nároční běžci nebudou uspokojeni, protože doběhnou aniž by se zadýchali. O to větší počet bude manifestantů...

Běh Sv.Matěje se pořádal na silnicích od sokolovny ke zříceníně a zpět. Pro přestavbu Matějského náměstí a okolí se poběží na náročné trati u tenisových kurtů v lesním terénu. Délka (4-5 km) a terén z něj činí velmi namáhavý běh, proto na něm asi nebude velký počet rekreačních běžců. Bude to však pravý cross, jaký se běhá, jaký má být. Také kvalita účastníků bude příznačně jiná. Zde právě by měla hanspaulská elita svojí účastí a výkony dokázat svůj výkonnostní vzestup a potvrdit jej umístěním. Budou pozvání kvalitní soupeři a tak se přesvědčíme na čem jsme. Je třeba, aby s během tato část běžců napevno počítala a zúčastnila se jej. V rámci běhu by se mělo činiti trojutkání HPC - Rudá hvězda B - Nohyb, přičemž prvý soupeř je značně silnější a druhý značně slabší. O to ale nejde. Vyhlášené mistrovství HPC v cross country běhu bude pravděpodobně v neděli 11.11. na sv. Martina dopoledne. Trénujte trénujte ať Hanspauka nedopadne jako Sedláci u Chlumce...

hašt. křovan

Úvaha nad Glasgowským zápasem 2:1

MÁME VĚŘIT SVÝM VLASTNÍM OČÍM NEBO NE ???

Jak jistě všichni příznivci vědí, bylo naše mužstvo vyřazeno z dalších bojů o MS 1974 v kopané. Hlubší důvody nechť hledají na to zvolení a placení experti, já osobně zastávám názor, že více liberálnější přístup k nominaci mohl zajistit oba body v Kodani, kde jak známo náš konec začal... Snad kdyby měl trenér opravdu volnou ruku a necamrala mu do toho celá řada více či méně povolaných rádobyznalců, kdyby měl trenér moc diktátorskou a mohl volit vlastní cestu a měl možnosti,snad. Obraťme však list a vraťme se k oné středě, kdy jsme po celkem solidním výkonu podlehli 1:2 domácím Skotům. Skutečností je, že jsme mohli prohrát více (Viktor zachránil min. 3 jasné goly). Faktem je, že jsme prohrát nemuseli (např. Viktor se spolupodepsal na obou brankách - kuriozita!). To by ovšem bylo tak velké štěstí, že si jej nezasloužíme. Soupeř je lepší! Při vší úctě k němu však to možný bylo. Lapidárně to vyjádřil náhradník (?) Jarkovský:"Druhá branka nemusela padnout.Stačilo míč odkopnout pryč." Faktem je, že i přes celkový solidní výkon hráče plno hráčů pod své možnosti. Samek se Zlochou neustále vyměňovali přihrávky mezi sebou, až jim někdo míč vypíchl, Adamec víc řečnil než hrál, Kuna po několika otřesných zákrocích I.B-třídy odstoupil pro "zranění". Panenka v 1. půli a Bičovský po celý zápas nebyli téměř vidět. Šťastný gol Nehodův byl sice náhodný, ale to štěstí se mohlo využít. Po něm bylo třeba útočit, soupeř byl chvilku zdrven. Leč nečinili jsme tak a bylo jak bylo. Ještě za stavu 1:1 hrál náš tým jako by již byl vítězem. Napadlo někoho vůbec, že taky Viktor po deseti akrobatických zákrocích může chybit? Nebo si byli naši zadáci a středová osa jisti, že naši branku chrání jakési kouzlo? Jak jinak vysvětlíme, že za stavu který bylo nutno udržet zuby nehty jsme hráli jako bychom měli nahráno 2-3 goly navíc? Samé přihrávky zpět, patičky, kličky apod. Jediný, kdo táhl útoky byl Panenka a Nehoda. Citelně chyběl Beh. Veselý. Kam se poděla slova Adamce před odletem:Budeme bojovat jako lvi? Alibisti a zastrašení začátečníci. Tak hráli naši dokud zcela spravedlivě neuhodil blesk z nebe v podobě druhého golu, kdy si před trestným územím hráli tak dlouho až jim to vzal soupeř, toho zfaulovali, z trestňáku tyč a posléze gol. A teď začali hrát. To bylo ovšem pozdě. Uvědomil si to někdo??? Snad jen diváci...

Druhý moment byl a stále ještě je komentář trenéra Ježka a novinářů. Jde asi o nějakou dohodu, nebo byli stiženi slepotou? Jak může např. tak zkušený muž jako Ježek tvrdit:"Za takového rozhodování by nevyhráli ani mistři světa. Skotové hráli brutálně, odnášeli to naši." Na toto téma hovořilo plno hráčů a zejména trenér. Jak by asi zodpověděl na otázky poněkud jiné? Jest pravdou, že Skotové nehráli v rukavičkách, také soudce že nebyl právě nejdůslednější v trestání unfair zákroků. Ovšem kdo se díval na televizi, viděl, že se zastrašovací taktikou nastoupil tým ČSSR, který během několika zahajovacíh minut se provinil třemi těžkými fauly a několika dalšími. Tvrdý rozhodčí, důsledný a citlivý by musel již v prvních deseti minutách vyloučit Panenku za opakovaný surový faul a Samka za zákrok z amerického fotbalu. Protože to neučinil a připustil to, čím jsme začali, soupeř samozřejmě nás našetřil, a doplatili jsme na svoji blbost. Hráči se pak báli do osobních souboňů (Adamec,Stratil), byli nervozní a měli strach z velkého čtverce,kam se za celý zápas dostali jen sporadicky. Nutno dodat, že ani naši potom nehráli v rukavičkách což svědčí zranění Hutchisona aj. Bylo to zkrátka fifty-fifty. Proč tedy píší o Skotech jako o lidožroutech a z našich dělají mučedníky? Mimo to, že soupeř byl lepší herně (především hrál dopředu), což se při troše štěstí dalo eliminovat jsme si zápas prohráli sami, ano s a m i , a to vlastní blbostí a strachem. Protože, když se nám to štěstí nabídlo, měli jsme ho popadnout za ruku a jít až do konce. Místo toho jsme se stáhli...

Není to poprvé co se toto stalo. Celkově se podá dobrý výkon, je z toho dobrý výsledek, a jen protože se hraje dozadu, lažíruje, spekuluje s časem, o ten výsledek se přijde. Jak asi bylo naší obraně, která promrhala tolik minut zdržovacími přihrávkami po druhé brance Skotů, kdy každá vteřina začla mít nesmírnou cenu??? Dost blbě počítám. Nebo si to ani neuvědomili a tak jako proti Anglii, Skotsku budeme hrát i dále??? Vážení hráči a také pan trenér, jehož výměna Panenky Čapkovičem byla patrně výsledkem totálního zděšení a zblbnutí z druhé branky, tito by si měli uvědomit - a novináři by to měli napsat - že fotbal se má hrát dopředu. Potom by to měli realizovat. A když se od teoretických úvah po letech dostaneme k činům, mohli bychom občas někoho porazit, nejenom Dánsko a Jednotu Trenčín.

tyler mullery / edinbg

++

Přijede Trnava na ligu do Prahy a hráči si po několikáté jdou prohlédnout město. Adamec s Kabátem jdou po Václavském náměstí a Dušan povídá: "Ty, Ježko, počúvaj, hentamto to by mal byť ten oný, no Smotana, čo?". Adamec se zamyslí a pak řekne: "Nepovedal bysem, Smotana mal predsa taký pásku cez oko, a tu oný chalán nemá..."

V Bratislavě na křižovatce strašný sběh lidí, křik, hlomoz. Na silnici leží postava, těsně nad ní autobus. Co se stalo, ptá se jeden.-Přejeli fotbalistu Petráše.-Jak to?-No, šel na červenou policajt zapískal, a on jak uslyšel píšťalku tak klesl jako by mu stolkou nohy podrazili.."

Na to, aby prý náš fotbal neusnul na místě, si situace vyžádá Ježkovu kůži... /TM/.

JAK SE LOSUJE TZV. "DEJVICKÁ LIGA"

(napsal Plazimír Šumpych)

Průběh "losování" nového ročníku Dejvické a Hanspaulské ligy kopané nás velice překvapil a nutno říci i zaskočil! Samozvaný ředitel této soutěže totiž svolal jakousi schůzi na Hadovku, ač věděl že tam bude nabito. Tedy na Hadovku se dostavilo několik zástupců několika klubů ale Mistr Sedláček přikráčel pozdě, neměl si zpočátku kam sednout a schůze nezačínala. Nezačínala ani poté, kdy již místa bylo v lokále dosti. Snad to byl špatný tah sezvat schůzi na Hadovku - dřívější schůze u Bunzlů bývaly věcné, stručné a rychlé - ale to nevadí. Smutné je, že za účasti dvou zástupců Kotlářky vylosoval HBS jakési pořadí zápasů sám, ač početné předsednitvo sedělo vedle... Toto počínání zůstává záhadou. Nicméně komiss odmítla toto losování uznati a provokativně jej spálila.

Proč k tomu došlo? Pane S., račte si uvědomit, že šlo o zbytečnou aféru. Předně jste znovu dal příležitost veškerým kritikům aby si Vás vzali na paškál, a potom jste i těm, kteří za Vámi stáli a stojí dal další úvahy nad vaší neschopností. Již druhá půle turnaje se dohrála defacto sama. Vedení turnaje odpadlo. Přes veškerou snahu nebylo dosud utvořeno. K tomu jste dal podnět dobrým nápadem o schůzi. Proč však tato nebyla? Losování není důležité a oddíly si stejně budou hrát jak chtějí, takže Vaše práce ve výčepu má téměř nulový výsledek. Účelem schůze, kterou v brzku musíme zorganizovat je ujasnění si pravidel, herního systemu, řízení a vedení soutěže a pod. Otázek je mnoho a některé nevyřešíme přes noc. Zamyslete se nad tím všichni, kdož se zajímáte o naši ligu. Již mnohokrát jsme o tom psali až na stránkách Dynamitu, nebo ABN, bez výsledku. Musí se však něco udělat, jinak bude z dobrého úmyslu totální ruina... A Mistr S. by se měl přestat obávat o předsednické křeslo, myslím, že většina mu dá své hlasy, svěří jeho spolehlivým rukám vedení, ale rozhodovat by neměl jeden (nemůže to stačit !!!), ale rada z všech klubů, nebo aspoň z většiny.

Jeden klub (mimo další jedince) se tímto již zybýval podrobněji na své plenární schůzi 30.9. Byl to Traktor Hustoles (o schůzi píšeme jinde). Jeho členové se necítí spokojeni s touto organizací a navrhují zřízení ligového výboru, vyzývají jménem nového předsedy Budd Lee O'Tomanna hanspaulské kluby: ACF,SAHOS?SPM,Chelsea,Pečkáře, Právníky,Velvarskou,Kotlářku a další a další, by vyslaly 1 vyslance na první schůzi, promyslely si problémy a na schůzi jež by měla býti již co nejdříve by se problemy měly projednat. Znamená to ale již o nich vědět a nikoli je teprve na schůzi vyhledávati. Vážení čtenáři, pane S., fotbalisté ! Musíme se dohednout, jinak se budeme na hřišti a nakonec i mimo něj hádat! Losování nechme losováním, to je jen tak, a začněme již o něčem jednat. Děkuji za pozornost. plšump.

=== P o r t r é t ===

HVĚZDY U MIKROFONU "UPÍRA" : ZDENEK T U Č A N

Již delší dobu jsme chtěli vyzpovídat jednoho z nejlepších sportovců HPC Unie, člena tesmu SK SAHOS Dlouhý Lán, 21-letého Zdenka Tučana. Jistě jej znáte z fotbalových hřišť, jako nestora kulatého míče, s typickým knírkem, vlajícími vlasy a neustálým pohybem. Od malička se věnuje sportu, vyrůstal ve sportovním prostředí, o čemž svědčí i jeho dnes již méně známý bratr, kdysi populární golman gymnasia Velvarská a jiných mužstev. Zdeněk začal kariéru sportovce u fotbalového míče. V Tatranu Střešovice se vypracoval mezi nejlepší dorostence, tak jak jsme jej poznali při prvních ročnících Dejvické ligy. Mimo své činnosti se též věnuje mládeži, což je velmi cenné a je tak jediný trenér na HPC. Poslední dobou mu učareval běh, a to běh na delší vzdálenosti, zejména na lyžích. Dosahuje v něm velmi dobrých výsledků.

POSLEDNÍ DOBOU JSI SE ZAČAL VĚNOVAT ATLETICE, TO JSI DAL PŘEDNOST PŘED FOTBALEM ?

"Ano, já již vlastně dělám fotbal jako doplněk, hlavně se specializuju na běhy. Již se těším na zimu. Začal jsem s tím nedávno, již jsem ale zkusil několik závodů. Běžel jsem na jaře známý běh Praha-Roztoky-Praha (pod 58 minut) na 15 000 m, v létě jsem zkusil maraton v Ratibořicích a šlo to, dosáhl jsem času 3:06 (na začátek velmi dobrý čas-pozn. red.). Rád bych to dal pod 3 hodiny, ale letos už asi žádný nebude..."

NO, TO JE NA ZAČÁTEK VÝBORNÝ VÝKON, JAKÉ TO BYLO ?

"Ani se mi to nezdálo. Je to jeden z nejtěžších maratonů u nás, jak jsem pak dozvěděl. Všichni mi říkali, nesmíš dát za žádnou cenu první 10 km pod 40 minut. Dal jsem to za 39 a brzdil jsem to jak se dalo. Pak jsem třetí desítku šel jako na chůdách... Ke konci se mi to zase rozběhlo, ale je to škoda."

TO TEDY JO, NO JÁ TI PŘEJU ABY TI TO VYŠLO...

Tak se rozloučil náš reportér Sándor Kulemihászsel se Zd. Tučanem. Měl (Tučan) právě před startem na 3000 m. Pražský tartan hostil jednoho z nejlepších hanspaulských běžců, který pro svůj výraz si vysloužil přezdívku B e d f o r d . Skutečně se mu podobá. Jen výkony jsou zatím o něco slabší, ale to tak nevadí. Zdeněk má předpoklady na vyšší cíle, a my mu přejeme, aby jich dosáhl, i když cesta rozhodně nebude snadná...

/sánkulzel/

+ + + + + + + + + + + + + + + + +

před ligou před ligou před ligou před ligou před ligou před

Velmi agilní je před ligou Traktor Hustoles, zřejmě si cení postupu mezi 8 nejlepších a nechce hrát podřadnou roli. Neustále hraje kondiční zápasy. Poslední dobou se mu celkem daří, a je nazýván některými experty "Caterpillar" podle nejlepších traktorů na světě... Po zápasech s Pečkáři, ACF porazili v Pečkárně výběr Chelsea na lánů výběr Dlouháku a další soupeře mají v merku. Uvidíme, jak jim to pomůže...

... a další hudební explose na HPC ?

PLONK BUNZEL with GRAPEFRUIT E - nová EP

Agenturní recenze ctihodného pana J.A. Vogela, reverenda vážené agenturní společnosti Démant, obutého v teplých redakčních bačkůrkách (zřejmě typický atribut redaktorů tohoto kolekvia) sice vzbudila jistou pozornost okolo nově nahrané EP desky sk. Grapefruit E (stále se očekává, že se tato skupina přejmenuje na Grapefruit F...), nicméně však nepřinutil producenty tohoto souboru uvést výtvor do oběhu publika.

Nevím kdo jest manažérem souboru (mimochodem soubor se od roku 1974 bude jmenovat skupina Dědka Motyčky), zdali jest to pan Fridrich, či někdo méně vhodný pro tuto práci, faktem jest, že deska jest držena v utajení v archívu p. Bunzela mezi redakčními papíry, dopisy, výhrůžkami a originálem Bunzelova kahanu a Let-Lampy.

Pochybná politika, jak získat desce popularitu nevede však k cíli! To by si měli členové souboru uvědomit a změnit svůj přístup k posluchačům. Kde by bez nich byli? Za svoji slávu vděčí jen a jen jim...

Pro ty, kdo nevědí, o co jde, uvedeme stručnou charakteristiku díla, které snad bude brzy vypuštěno v plénum poslechuchtivých beatových a jazzových nadšenců HPC. Sama skutečnost, že se sešla superskupina sestavená z hanspaulských hvězd a nahrála část vlastní tvorby aby ukázala jakým směrem se hanspaulská popmusic bude ubírati, je dost velkou reklamou pro desku obsahující zajímavé nahrávky. Takové hvězdy, jako Alvin Monty (baskytara,solo), Hanuš Bunzel (bicí),Plonk Pejs (zpěv a různé špumprnágle) a Vláda Dědek (trombon,piano,kytara aj.), daly základ k této desce, jež se zdá býti novým obratem hanspaulské tvorby popmusic.

Podrobnou recenzi si přečtěte v ABN, pan J.A.Vogl(jásá nad každým tonem) je osoba nad jiné povolaná (baskytarista sk. Zuby, jež byla oceněna skutečnými experty a byla vysílána v rozhlase - před cca 4 lety) a jeho optimistický náhled na věc přechází v skutečné nadšení, stejně jako názor Lály de Šída. Opačný názor projevil po poslechu Ivanhoe Poledňák a další experti. Reakce tedy byla smíšená... Co tomu říká UPÍR ?

Deska, jež nám byla okamžitě (immediately) po poslechu odjmuta, stojí za poslech a je zajímavá z několika důvodů. První, že jde o soubor nejlepších hráčů HPC vůbec, jsme uvedli. Za druhé proto, že je po delší pauze hanspaulmusic (zaviněné dropoutem pořadu PHONOPHONE) první vlaštovka nové vlny. Za třetí z důvodu špatné kvality nahrávky, což udivuje zejména při pohledu na jména osob zkušených v nahrávání a možnostech studia Dejvicphomu, které nebyly asi využity. Proti PODOOBRÁZKŮM ZE ZASTÁVKY které jsou a pásku před tímto EP, je zvuk matný, bez výšek a vinou špatné organizace techniků studia je basová kytara silně předimenzovaná a zakrývá naopak poddimenzované piano. Nejde o úmysl, protože rozdíl v kvalitě hry je velký, a členové skupiny si jej museli být vědomi. Tak byl vlastně nepřímo eliminován konzervatorista Dědek z převážné části skladeb! Věčná škoda! To se ale dostáváme k předvedeným výkonům. Zde se očekával především perfektní výkon V. Dědka, který očekávání nezklamal, pouze stojí velmi skromně v pozadí a neukazuje vše co umí. Škoda. Na druhou stranu očekávání zklamal Monty, který byl v indispozici a basu rytmicky nezvládl ve složitějších (pokud jde o složitých mluvit) momentech. Rovněž to solo v TV BLUES mohlo být nahráno znovu. Ovšem to je věcí hudebních techniků - zmýlit se může každý. O tom svědčí i výkon následujících dvou členů skupiny Bunzla a Pejse. S despektem diskutovaný "enfant terrible" hanspaulského umění podal životní výkon na bicí, věnoval se jim cele, nesanžil se o exhibici a výsledkem je perfektní sladěný výkon. Bravo HBS, za bicí vlez!!! Pejs - ten přesvědčil asi nejvíc své kolegy samotné, mezi nimiž bylo pár nedůvěřivců, o tom, že je zpěvák číslo jedna na HPC. To víme již dlouho (P.P.Band,New Plonks,Take it Easy)... Doufám, že se mu konečně dostane sparavedlivého ocenění... Navíc napsal texty, které nejsou sice nijak skvělé, ovšem představují solidní průměr a oproti některým výtvorům jiných osob jsou jako nebe a dudy. Navíc v jeho osobitém podání zní skutečně nadprůměrně. Pan J.A.Vogl si toho všiml také a přirovnal jej k Ericu Burdonovi, ze skupiny Animals. Yes, sir, ať žije Plonk Burdon Peys!!!

Hudebně jsou věci provedeny dobře, až na zmíněné nedostatky. Vlastní tvorba je však velmi mdlá a nevýrazná, deska obsahuje rock n roll, blues, a schizofrenické skladby tzv. časové (čas jde rychleji než hudba). Nicméně např. SMOKEY ROCK N ROLL je velice dobrá věc a první nahraný rock jako takový. Dříve sice sk. NOSS hrála rock, ale nahrávky nejsou... Nebo skladba T.V.BLUES s působivým textem Plonka a jeho frázovitým přednesem je nadmíru kvalitní, až na to kytarové solo. Pro tyto nedostatky nad deskou leckdo ohrne nos, ale jsou vinou režie, že nebyla věc nahrána znovu a lépe. Rovněž tuctové skladby, kterých je mnoho a mnoho podobných, nepřidají nedůvěřivcům na kvalitě. Nutno ovšem uvědomit, že jde o amaterský výkon a že skupina splnila svůj účel dobře. Zmíněné nedostatky lze kvalifikovat jako nedopatření, nebo lajdáctví - lenost nahrát věc líp.

Proto nečekejte, až se pánové z ABN laskavě uráčí nabídnouti Vám tento skvost a vyžádejte si jej na nich osobně, stojí to za to. Skupina by si měla vzpomenout na pravdivé přísloví LAMPA SE NESMÍ SCHOVÁVAT POD KBELÍK a vytasit se se svým dílem.

Jde skutečně o zajímavou věc a skupina Dědka Motyčky nám ukázala, kam asi půjde hanspaulská popmusic a že se zřejmě ustoupí od ryze hanspaulských námětů (?) a přejde k normálním více přístupným a vážnějším skladbám, na kterých půjde o skutečný hudební výkon a ne jen o srandu, jako tomu bylo dříve. Rovněž naznačila jasný ústup z country směrem do tzv."revivalu šedesátých let", kdy jednoduchost převládá...

/VASYL TYŽMYCH/

o nejoblíbenější francouzské herečce...

ŘEKNEŠ-LI "M A R L È N E"

Ano, při vyslovení jména Marlene se donedávna vybavilo pouze jediné příjmení: Dietrichová. Dnes je tomu jinak. Řekneš-li Marlene, ozve se ve valné většině filmové veřejnosti jméno Jobertová.

Ve Francii je dnes Jobertovástejně populární jako BB. Pochopitelně máme na mysli jen filmové kruhy. Máme na mysli herečku, nikoli symbol. A herečka je M. Jobertová možná větší než uctívaná BB... Zeptá-li se na ulici jí lidi nepoznávají. Řezník v ulici, kde Jobertová bydlí, se jí nedávno ptal, zda má dosud toho roztomilého pejska. Marlene žádného nemá. Ale vždyť prý ji zná, někde ji už musel vidět a má dojem, že měla pejska. Řekla mu odkud ji zná a lidé v krámu se divili, čemu se ti dva tak upřímně smějí.

Nebýt milionu pih rozsetých po obličeji, dalo by se říci že Marlene je docela nenápadná žena. Kromě těch pih má na tváři ještě deset centimetrů dlouhou jizvu po autohavárii. Tohle není zrovna pro herečku vhodná výzbroj. Jenže ona má ještě něco zvláštního, neodolatelný půvab, zvláštní šarm, vyzařuje z ní fluidum, kterým si podmaňuje okolí. Má proměnlivou tvář. Tvář malé uličnice se zelenýma očima, tvář jež zjihne úsměvem a oči jež změknou něhou. Uličnice se změní v bezzbrannou ženu. Její přitažlivost tkví v tom, že není fyzicky krásná - podobně jako Belmondo. Dále by se říci, že je jeho ženským protějškem. Její osobní kouzlo má větší moc nežli dokonalost antické bohyně. Je typem moderní mladé ženy, jíž záleží na životě a chce jej vychutnávati bez ohledu na to, zda si pocuchá trvalou nebo pomačká šaty od Diora. Má ráda obyčejné šaty v nichž se cítí dobře. Nenosí šperky. Drahé šaty jí připadají pitomé.

Narodila se v Alžíru r. 1943, měří 160cm, váží 47 kg, vlasy má rudohnědé. Je velmi temperamentní a citlivá, lehce zranitelná, byla by mizerná diplomatka, ale je výborná herečka. Její otec byl voják a na rozdíl od matky jí pomáhal v její divadelní a filmové kariéře. Na prkna znamenající svět vystupuje Marlene poprvé ve vojenském klubu. Hraje naprosto suverénně matku dvou dětí. Je jí 18 let a režisér jí doporučí aby šla na konzervatoř, což ona učiní. Nevadí jí, že již navštěvuje Akademii výtvarných umění v Dijonu. Jednou se rozhodne, že jde do Paříže. Statuje, sem tam dostane malou roli v TV. Pak se na ní usměje štěstí a dostane hlavní roli ve filmu Tisíce klaunů a v letech 63 a 64 se jí otvírá cesta k budoucnosti. Mnohé filmy patří do jejího rejstříku od detektivek přes dobrodružné filmy až po psychologická dramata. Bohužel většinu z nich náš filmový divák neviděl, ale mezi seznamem názvů jistě najde alespoň pár známých filmů, promítaných u nás. Počínaje filmem Nepřemožitelná Leontýna, Mužský rod ženský rod, Zloděj Šťastný Alexander, Astragal, Idiot v Paříži, Zázračná dekáda, Manželství z roku II., Vzali do zajetích, Prepleteme prsty, Poslední adresa, Spolu nezestárneme, Cestující v dešti aj. Pět filmů natáčí v jediném roce. Není divu, že pak si dala pauzu a rozhodla se věnovat soukromí. Tím minula budování bytu. O osobním životě nemluví příliš ráda. Nanejvýš všeobecně. Netají se s tím, že by chtěla mít děti. Také se však netají s tím, že by k tomu nepotřebovala manžela. Ne, že by neuznávala manželství, ale je si vědoma, že při jejím povolání se nikde nestydí říci - je konec. A nechtěla by vystavovat své děti neustálým rozvratům rodiny.

Jobertová nemá mnoho přátel, ale je zajímavé, že nejbližšími přáteli nejsou herci, ale technici: zvukaři a střihačka. Své role si pečlivě vybírá, je si vědoma závislosti popularity na publiku. Má raději vážnější úlohy, snad proto, že jí nejprve dávali režiséři role komické. Jaká bude její příští role? Marlene Jobertová zatím neví, s výběrem však nespěchá. Má dost času. Je dnes tak velkou hvězdou, aby si mohla počkat na to, co je jí vhodnější...

/radhe vyndal/

++

UŽ ZAČALA FOTBALOVÁ LIGA... A JEŠTĚ NESKONČILA !!!

Nový ročník ligy (I. a II.) máme nakousnutý. Již třetí týden se hraje o body do nejvyšší dejvické soutěže. Skutečností je však, že jarní liga stále ještě není dohraná, i když po zápase s Kotlářkou si ACF vybojovaly titul jednoznačně pro sebe. Kdy se finale dohraje, to je ve hvězdách. Nechme tedy tuto úvahu a zamyšlení astrologům a podívejme se na novou ligu...

Týmy se pečlivě připravovaly aby podaly co nejlepší výkony a aby dosáhly co nejlepších umístění. Celé léto a začátek podzimu jsme mohli sledovat spousty cvičných bojů. Nicméně zatímní zápasy svědčí o opaku. Tak slabá úroveň zde (vyjma ACF) ještě nebyla. Valná většina týmů hraje oslabena o klíčové hráče, s náhradníky, zejména jde o SAHOS, Husteles a zřejmě také o Chelsea. Naopak druholigové týmy jsou posíleny a tak se mnohdy asi bude hrát lepší fotbal ve druhé nežli v první lize. Záhadou je proč např. pouštěl SAHOS Martínka nemá-li náhradu, proč Husteles když pracně zahradil mezeru po Kheilovi pustil Sejáka a pak ještě Pyšvejce staršího... Přestupy se zřejmě staly modou na Hanspaulce neboť přestoupilo i mnoho dalších hráčů.

Oslabené teamy ale produkují slabý fotbal , a proto ani další ligová mužstva nejsou na úrovni, ACF nebude mít soupeře ani v jednom účastníku I. ligy. Ostatní se budou zřejmě strachovat o sestup, ať již jde o Kotlářku, která postoupila se štěstím, Velvarskou, jež postoupila až z kvalifikace, PFUK, který oslaben a z formy, SPM, jež se nesejde, SAHOS a Husteles, jež nemají náhradu za opouštějící hráče... Protože ani Chelsea nebude mít sestavu plnou, bude tento tým, ač bez starostí nad sestupem, bez šancí titul. Podrobněji o situaci poví referát na str. 7.

... vrásky na čele redaktorů

ZAMYŠLENÍ NAD NAŠÍ FOTBALOVOU SOUTĚŽÍ HPC

Nová soutěž, podzim-jaro 73/74, dejvické ligy v kopané přináší tentokráte některé nejasnosti a problémy, vyvolávající různé myšlénky a nápady, jež zde rozebereme...

Postupujeme-li od začátku chronologicky, musí se nám zdát divné, že se hraje další soutěž aniž by se ukončila dosud nedohraná soutěž stará, tj. jarní liga, jejíž finale zůstalo na mrtvém bodě. To je zřejmě naše, hanspaulská specialita. A pan Sedláček nalezl opravdu geniální a speciální řešení, nad jiná vhodné, že se chybějící zápasy dohrají v podzimní části jako boje do nové a zároveň i staré soutěže najednou. Neboť všichni si byli vědomi dosahu tohoto řešení a jeho geniality, byl dán všem volný průběh... Jak se věci vyvinou se necháme překvapiti. A i když se soutěž nedohraje, mistr je známý - je to AC FISCHER (Nečas, Mešna, Kheil, bří Betlíkové, Čunát, Mráček, Čermák). Zvítězil napro-sto zaslouženě a s převahou i nad nejsilnějšími protivníky SAHOSem a Chelsea v kompletních sestavách.

Díváme-li se na novou ligu, musíme si ač neradi přiznat, že její úroveň je krokem zpět. Již dlouho nehrály týmy hanspaulské špice tak slabý fotbal. Nehledě na klub, vyjma mistra ACF hrají všechny teamy co se stačily představit o poznání hůře než loni a než předloni. Předtím ovšem musíme se všimnout organizace soutěže. Již loni a na jaře se brojilo za jednotnou organizaci vedoucí rady složené ze zástupců jednotlivých teamů. Když se losovalo, mělo k něčemu takovému dojít, leč nestalo se tak, p. HBS nebyl schopen sezvat delegáty klubů a schůzi uspořádat. Naopak i ty co se sešli, nechal být a vylosoval to sám. O to nejde , stejně se hraje jak chce, však pravidla hry a organizace se neprojednala. Potom vládne na hřištích i mimo ně zmatek! Hráči se stěhují jako ptáci před zimou z klubů do klubů, jeden hraje za druhé aniž by přestoupil a spousta dalších nešvarů -jako ostatně i dříve- převází ligu.

To je jeden z důvodů klesající úrovně v hanspaulském fotbale. Druhý - a toho názoru je velmi mnoho expertů - je značná přesycenost neustálými zápasy (neplatí pro II.ligu). Samá liga a ani si nemůžu zakopat jen tak, mě to ani nebaví... Takové hlasy je slyšet často. Jinde zase mají problemy se sestavou protože vojna velá (Chelsea), hráči odchází (SAHOS a Husteles), tvoří si vlastní týmy (PFUK) nebo nejsou k sehnání (SPM), příp. z formy (CAHA). Předvedený výkon je slabý a v mnoha případech II. liga, kde pulsuje nová krev bude zajímavější. Rozhodně však je nutno souhlasit s názorem, že takováto liga je únavná, že po jarní soutěži by stačil jen krátký "pohár" a podobně...

Zatím počasí jakžtakž přeje a hrát se dá. Ovšem hraje se skutečně intensivně? Nikoliv. A až bude blíže a zmíh, nebude chtít hrát nikdo... Logicky se soutěž protáhne do jara s čímž se už i v redakci ABM počítá. A úroveň ? To je otazník... AC Fishers jsou bezkonkurenční. V současné době dokázal Mešna posílit tým takovými hráči, že není pravděpodobné, že by ztratili jediný bod. Asi jim to vyhovuje a je to snad i jejich cílem. Ze starého týmu ACF hraje pouze Mešna. Protože má v záloze ještě další esa ať již z divize nebo městského přeboru, odešel Mráček a o odchodu uvažuje i Nečas kolem jehož přestupu do ACF bylo tehdy tolik dohadů. Byl to tehdy vůbec první přestup v historiiiii Kolik jich je dnes? Jen před ligou změnili dres Martínek, Seják, M.Pyšvejc, Kněžourek, Perautka, Václavík, Tesařík, Mráček a další. Doplatil na to SAHOS, jemuž přetáhl Sedláček (lanař č. 2) už druhého klíčového hráče (po Kubaštevi) Martínka. Protože navíc Hestinský je těžce nemocen a upoután již od jara na nemocniční lůžko, je SAHOS už ve stadiu rozkladu. Fiala na vojnu, a zbyli jen staří válečníci Opava, Nevotný a Sádek s Tučanem. Naštěstí je základna tohoto teamu veliká. To se nedá říci o Husteles, který pustil Sejáka a pak ztratil i nejlepšího střice jarní ligy, Taviče Pyšvejce, jenž se stal nejdráže koupeným hráčem v historii HPC. Bez těchto dvou a bez Limy a bří Černých kteříšte zakončili aktivní činnost jest Traktor na rozkladu a může jej zachránit jen skutečně velká snaha a nebo nákup posil. Ani další týmy na tom nejsou nejlíp. Chybí velice družstva Libece a Kohepu, jež patřila k dobrým týmům a po vyřazení z I. ligy dala přednost rozpadu. Jejich hráči se zřejmě stanou předmětem kupujících lanařů.

Druhá liga má zatím přínos v nových týmech, jako jsou FC Hamrláš, Dlouhý Lán, Rybníček aj., kteří nejsou znuděni dlouhou soutěží a mají chuť. Favoritem je FC Palsuk, kdysi velmi dobrý klub dnes již vyřešil krisi v mužstvu (vojančení aj.) a hodlá postoupit. Totéž by chtěli Pečkáři jenom díky Sedláčkově intrice vyřazený klub (změna pravidel během soutěže Pečkáře poškodila), leč ztráta bodů je varovná! Posila Sejáka se neuplatnila, neb si zlomil nohu. Slamník, starenový tým neukázal nic nového a bude spolu s Faráři (posíleni Mráčkem a Pyšvejcem), Kotlářkou B a Rybníčkem patřit do střední skupiny. O postup prý bude bojovat Hamrláš a nejslabším týmem se zdá být Dlouhý lán. Nutno přiznat, že ta nová krev a nadšení činí druhou ligu mnohem životaschopnější než jest I. liga a teprve čas ukáže co a jak s hanspaulským fotbalem.

Objevují se i názory, aby se hrálo bez registrovaných fotbalistů, ale to je lichý názor. Proč by nemohl hrát Tučan, Nevotný aj. když již hrají jen rekreačně. Víme, že je tento návrh namířen proti monopelní Fišerce, jejíž hráči často (neúmyslně) svojí hrou zesměšní slabšího soupeře přídělem dvou ciferného skóre. Rozdíl je zde tak velký, že snad ani sami ACF si nemohou řádně zahrát. A stále se posilují. Nikdo by se nedivil, kdyby místo Nečase nastoupil Ive Viktor, říká jeden z názorů...

Tes+ve

pozorpozorpozorpozorpozorpozorpozorpozorpozorpozorpozor

Sportovní unie Hans Paul City s časopisem UPÍR pořádají

sobotu 10.11. 15h.

v ~~neděli~~, dne ~~28~~.10.1973 od ~~10~~.30 h

tradiční

BĚH SV. MATĚJE NA 3 MÍLE HANSPAULKOU

tentokráte již na nové trati v lesích nad Šárec. údolím

Start i cíl nové trasy o přibližné délce 4,5 - 4,8 km je

v parčíku za tenisovými kurty

klubu Sokol Hanspaulka, sídlícího v ulici Nad Šárkou, P6.

Doprava autobusem 225,131 z Bořislavky vystoupit II. stanici a hned první ulicí doleva dolů se dostanete ke kurtům obejdete zprava a u laviček pod kaštany v parku je startt.

Pozváni jsou opět členové spřátelených teamů Nohyb a RHB, běžci výkonnostně přibližně stejní jako na HPC, protože tento tradiční, dnes již 24. běh Hanspaulkou je v lese -

vyhlašujeme jej jako

MISTROVSTVÍ HANSPAULKY V CROSS-COUNTRY BĚHU NA ROK 73

doufáme, že kluby obešlou jak soutěž jednotlivců tak i teamů dvojčlenných. V rámci běhu se bude konat utkání čtyřčlenných teamů RHP-HPC. Žádáme celou špičku HPC aby se nutně zúčastnila. Stejně tak apelujeme i na rekreační běžce nebo sportovce z jiných sportů aby se zúčastnili... Šatny nejsou, dostavte se ve sportovním. Presentace půl hod. před startem. Přihlášky na místě nebo do redakce listu.

ění kultura poesie umění kultura poesie umění

J O N I M I T C H E L L O V Á - Part I

"Budete mne brát takovou jaká jsem?" ptá se ve své písni California Joni Mitchellová. Na naši odpovědi závisí veškeré působivost písní této devětadvacetileté Kanaďanky, jejíž 4. LP s názvem BLUE máte před sebou.

Není to tak snadné toto stárnoucí dítě, jak sama nazývá svou generaci, takto brát. S křehkými písněmi i hlasem, s vynikající, v tomto žánru neobvyklou, zdánlivě přejemnělou pěveckou technikou a podivně útržkovitým způsobem hry na kytaru, piano a dulcimer vstoupila Joni Mitchellová do současné pop-music zcela bezbranná, na první pohled bez šancí mezi krevnatými autorskými a interpretačními zjevy.

A přece právě jí se podařilo to, co žádné jiné zpěvačce na světě: 3x za sebou zvítězit v hlasování čtenářů nejrozšířenějšího hudebního časopisu na světě (po Agentuře Beatnebeat...) - londýnského týdeníku Melody Maker. V roce 1968 se tu poprvé objevila na 8. místě, dál už pak nechávala všechan slavná jména i nastupující nové hvězdy za sebou. Vyhrála tu zpěvačka, jež nepochází ani z Británie ani z USA a která ani nezpívá jeden z nejrozšířenějších druhů popmusic! Její peříčkovité, jakoby nikam nezacílené melodie člověka nesvádí k tanci ani k mimovolnému pobrukování. Zpěvačka prostá skandálů a výstřednosti, nepodporovaná žádnou promyšlenou reklamní kampaní.

Kritiky, kteří přejí folkové hudbě, svádí úspěch Mitchellové k teorii o cykliském vývoji popmusic a pravidelně se opakujících vlnách folkového vlivu. Po Dylanovi Donovan, pak Byrds. Potom opsal vývoj celý kruh a nyní přichází L. Cohen, J. Tayler, J. Mitchellová...

Zažil jsem už krásné hodiny s hudbou při výběru desek pro Gramof. klub, ale 4 alba Mitchellové pro mne zatím byla největším překvapením. Musím přiznat, že při písních Joni Mitchellové téměř zapomínám na svou úlohu a na hudbu vůbec, a v hlavě se mi honí vlastní pocity a příběhy. Mnohé, co se mi v životě stalo, vlastně teprve v těchto písních dostává své pojmenování.

Na každém albu Joni Mitchellovéjsou texty všech písní; jinak pouze nejstručnější dokumentace. Připomíná to knížky básní. Ani k nim se v době zrodu nepíší komentáře. A texty básněmi jsou. Není to vršení nezvyklých voňavých slov, ale objevování nových významů věcí a souvislostí. Jsou plné vyjadřovací hutnosti a naléhavosti.

Joni Mitchellová, za svobodana Roberta Joan Andersonová, zpívá o svém rozpadlém manželství, o přátelích a věcech, které ztratila, o jejich hledání. Zpívá tisícihlavým zástupům ve vyprodaných halách s odvahou, nad níž kritikové zprvu žasli. Později nejednou napsali o koncertu Joni že to byl jejich největší zážitek.

V krátkém životopisu Joni Mitchellové nehledejte klíč k jejím písním. Ten může být jen ve vašich posluchačských pocitech...

Joni Mitchellová, původním povoláním výtvarnice, byla prý v dětství doma obklopena hudbou a pokoušela se skládat již v 9 letech. Ze Saskatoonu odešla na odborné učiliště do Calgary. Tady se během svých výtvarných studií dostala ke hře na ukulele a brzy nato i ke kytaře. Učila se podle instrukční desky Pete Seegera, ale z netrpělivosti přešla na vlastní výzkumy. Svůj zprvu dýchavičný sopránek nikde necvičila, ale časem se jí samy dobře spojily oba druhy tonů, něžnější vrchní a ~~kkkkkk~~ sychravější spodní. Velké intonační skoky třeba uprostřed slova jsou pro ni typické a patří k jejímu stylu

Ve škole prý často četla pouze výtahy z ~~kkk~~ knih povinné četby. Nedotčenost knižními vlivy je asi důvod, proč je její poesie tak ryzí a ve spojování reportážních faktů i nenadálých obrazů tak svěží. Jejími oblíbenými básníky jsou pochopitelně písničkáři - Leonard Cohen a Rod McKuen.

Pro nahrávací průmysl ji objevil zpěvák Tom Rush, který ji slyšel v roce 1967 v Detroit a nazpíval na desky 2 její písně, Urge For Goin a The Circel Game. První album, zvané Song to a Seagull vyšlo koncem roku 1968 potom následovalo LP Clouds, Ladies odf the Canyon - podle Losangeleského kanonu Laurel Canyon (POPsal a zhudebnil John Mayall), kde Mitchellová žije poblíž svých přátel Crosby, Stills, Nash & Younga. V roce 1971 vydává toto LP s názvem BLUE!

Vyšlo po delší odmlce, po útěku ze světa popmusic do Řecka, Itálie, Španělska a na Krétu, po náhlém odřeknutí důležitých koncertů v newyorské Carnegie Hall a washingtonské Constitution Hall. Těžko z něj vzejde hit, jakým byla ironická rocková píseň Yellow Big Taxi (má ji Pejs) nebo Woodstock v podání Crosby, Stills, Nash & Younga. Je smutnější a osobitější...

Přečtěte si text poslední písně. Richard nelže, ani se nemýlí. Joni Mitchell má dodnes oči plné měsíce. Jimi se dívá na svou lásku o níž je toto album. Nejcelistvější jaké dosud vytvořila.

Jiří Černý

Potud slovo jednoho z nejhezčích slovních doprovodů na deskách u nás vydaných. Co k němu dodat? Snad to, že deska skutečně jako celek je vynikající, zejména textově. Poslouchá se velmi příjemně ve chvilkách, kdy nevíte po čem z vaší fono nebo diskotéky sáhnout, zejména v situacích psychického napětí. Hudební stránka je jednoduchá, Joni obsluhuje kytaru, piano a dulcimer, na baskytaru a kytaru jí pomohl St. Stills, na kytaru James Tayler. Pedálová steel guitar přibarvuje dojem perfektním výkonem Sneeky Peteho a na bicí hraje Russ Kunkel. Režie Gary Burden, nahráno 1971 A&M, Los Angeles.

Tuto desku, které u nás vyšla v blízké minulosti Vám doporučujeme, a pro ukázku uvádíme několik vybraných textů uvedených na obale...

verše verše verše verše verše

J O N I M I T C H E L L "B L U E"

BLUE

Blue
Písničky jsou jako tetování
Vzpomínáš, že jsem byla na moři
Nasaď mi korunu a kotvu
Nebo mi dovol odplout
Blue
Tohle je písnička pro tebe
Špendlíkem a tuší
Vpíchu ji pod kůži
Prázdná tvář, kdo ji vykrouží
Tak dobrá, tolik lidí se teď topí
Musel sis uhlídat tu víru
Že právě tebe vlny nespláchnou
Kyselina, blbnutí a chlast
Jehly, pušky, kouřit grass
Smát se zas, smát se zas
Dobrá, kdokdo to říká dneska
Že pro hippies
Je nejšťastnější cesta
Cesta do pekla
Já tomu nevěřím
Ale kam jinam bych utekla
Přestože tě miluju, Blue
Blue
Tohle je mušle pro tebe
Uvnitř uslyšíš vzdech
Ukolébavku nejasnou jak dech
Je to tvoje písnička ode mne

o o o o o o o o o o o o

Texty Joni Mitchellové přeložil mladý (a podle slov na jedné desce -sand Abbey Road- i nadějný) básník Pavel Šrut. Jeho překlad lze posoudit jako velmi dobrý (tentokrát), asi proto, že originál nebyl ve svazku rýmů. Přesto se však snaží některé verše do sebe zarýmovat, čímž překlad trpí. Klasický příklad byl na desce Bridge Over Troubled Water a i na Abbey Road. Zde je překlad více v duchu originálu, což by mělo býti prováděno i za cenu volnějších překladů. To by si měli naši publicisté uvědomit a pan Šrut si to vzít k srdci. Zřejmě je více básník než překladatel a nebo (to se nám nechce věřit) naopak. Každopádně je činnost jeho prospěšná více nebo méně širokému publiku, které nezná anglicky anebo ne tak dokonale aby si mohlo uvědomit o čem se zpívá. A to je to nejdůležitější... JSM

CAREY

Vítr přišel z Afriky
Nespala jsem minulou noc
Ach, já vím, jak těžko
Se odtud odchází
Ale přesto tu nejsem doma
Mám špínu za nehty
A dehet z pobřeží
Mám na chodidlech
Stýská se mi
Po bílém čistém prostěradle
A po luxusní French cologne
Ach, Carey, zahoď svou rákosku
Pověsím na sebe trochu stříbra
Ach, ty
Stará tatkovská kůže líná
A já tě mám tak ráda
Zajdeme do kavárny Mermaid
A objednám ti láhev vína
Budeme se smát a připíjet na nic
A prázdnými sklenicemi
Třískat za zády
Rundu pro tyhle stvůry
A tyhle vojáky
Rundu pro tyhle moje kamarády
A ještě jednu pro toho křiklavě
Červeného ďábla
Který mně stojí v cestě
V tom turistickým městě
Tak pojď, Carey
Zahoď svou rákosku
A já na sebe pověsím
Trochu stříbra
Ach, ty
Stará tatkovská kůže líná
A já tě mám tak ráda
Odjedu možná kde je Amsterdam
Odjedu možná do Říma
Najmu si klavír a kytky dám
Dokola svého pokoje
Ale přestěhme se bavit máváním
"Na šťastnou cestu"
Noc je hvězdný dom
A hrajou tak odpíchnutý
Rock and roll
Pod měsícem v Matalle
Tak pojď Carey
Zahoď svou rákosku
A já na sebe pověsím trochu
Stříbra
Zajdeme do kavárny Mermaid
A bude nám veselo celou noc
Vítr přišel z Afriky
Nespala jsem minulou noc
Ach, vím jak těžko
se odtud odchází
Ale přesto tu nejsem doma
Už je to asi příliš dlouho
Co se tak strkám v ulici
Proto mi schází čist bílé prostěradlo
A má luxusní French Cologne

ZELENKAVÁ

Přišla na svět v znamení Ra
A tak dostala jméno
Které k ní patřilo
Velejte ji zelená
A ona neuvadne do zimy
Velejte ji zelená
Kvůli dětem, které ji stvoř
Maličká, zelená
Buď tanečnice, cikánka
On odešel do Kalifornie
Řekli mu
Že prudší život najde v ní
A tak mu píšeš dopis, říkáš
"Má modré oči"
Posílá ti básen
A ona je pro tebe ztracená
Zelenkavá
On nezná slovo konformní
Tahle zelenkavá
Jako ta barva
Když první jaro vstává
A přijdou krokusy
Které se příští den
Ponesou do školy
Tahle zelenkavá
Jako noce,když polární záře
Představení dává
A přijdou rampouchy
A šaty k narozeninám
A někdy přijde smutek jen
Dítě a hra na dítě
Únava ze lží posílaných dom
A tak podpisuješ všechno
Ve jménu rodiny
Víš co je smutek
Víš co je lítost
Ale nevíš co je stydět se
Zelenkavá
Snad happyendem skončí hra
Tahle zelenkavá
Jako ta barva
Když první jaro vstává
A přijdou krokusy
Které se příští den
Ponesou do školy
Jako noce, když polární zář
Představení dává
A přijdo rampouchy
A šaty k narozeninám
A někdy přijde smutek jen

speciální reportáž

STATEK HUSTOLES SVĚDKEM VELKÉHO ODHALENÍ !!!

(speciálně pro Upír / H.van Cutzhoven)

Ano. Při restaurování historických částí starého statku u kostela Sv.Matěje, kde od nepaměti sídlil vážený a mocný rod Hustoleců, byl v nedávné přítomnosti učiněn překvapující objev, jehož význam pro vědeckou a kulturní veřejnost si nedovedeme dosud ani představit. Jak známo, zmíněný statek byl postaven na základech rozpadlé tvrze koncem 17. stol. a sloužil jako majetek farnosti kostela. Jeho rozsáhlé sklepení tehdy sloužila pro výrobu a úschovu vína, jež se tehdy na okolních svazích hojně pěstovalo. Počátkem tohoto století došla výstavba hlavního města do blízkosti osady matějské a byla přistavěna další obydlí, hospodářská stavení a restaurace, jejíž věhlas byl v období mezi sv. válkami veliký. Místo se stalo oblíbeným cílem nedělních výletů měšťanů. Později zapadlo do katastru města a dnes již jen málo lidí zná existenci a historii této památky. Naštěstí památkový ouřad se chce il rekonstrukce, leč to jest jiná kapitola...

Přes usilovnou snahu utajit nález veřejnosti co nejdéle, aby se mohl důkladně prostudovati, podařilo se to pouhé 4 měsíce. Příliš mnoho pověstí koluje již mezi hanspaulskými občany a tak musíme s pravdou ven.

V sobotu, dne 2. 6. 1973 krátce před setměním korunovala výzkumná expedice tehdejšího klubu FC Baba 1970 vedená docentem dr. West O'Tomannem, CSc. svůj statečný pokus o výzkum podzemí statku bohatým nálezem téměř zachovalé místnosti v hloubce cca 12 m po nynějším povrchem. Mezi starými sudy, harampádím a pavučinama postupovala výprava na svém výzkumném úkolu již od listopadu loňského roku. Dosud prozkoumala více než 230 m sklepení, chodeb a klenby ve dvou podlažích podzemních katakomb. Ani samé nicotné nálezy, špína, vlhko, plísen krysy a jiná havěť nemohly odradit statečné badatele. Ze záliby pronikali dále a dále a dnes mají téměř kompletní mapu bludiště pod statkem sahajícího až pod hřbitov. Zákonitě tedy muselo k něčemu dojít. A došlo...

Pod údery kladívka na laně spouštěného prof. Horatia Kvedlačky na zplesnivělé zdivo u dna jedné ze senkroven kruhového tvaru odskočil kus zdiva a objevila se (jako již mnohokráte předtím) tmavá část dosud neznámého sklepení. Když se souštěli ostatní badatelé (ing.dr. V. Zácha, pr.geol.; doc.ing.T.Exposito Drše; RNDr Jonáš; profesor Oxfordské university DRSs. T. Tyler, dr.h.c.; a další) netušili, jaký dosah měl úder ctihodného prof. Horatia Kvedlačky. Již několikráte došlo k podobnému objevu ale mimo pavouků a krys nebylo v odkrytých chodbách často polozatopených spodní vodou nebylo nalezeno nic. Pouze jednou nalezl doc. Exposito jakési stařičké necky na nichž proplul a prozkoumal valnou část dosud neprobádaných zatopených chodeb, ale ty nebyly starší než 50 let. Tentokráte však díky suchému jaru spodní voda značně poklesala a umožnila bádat hlouběji. Vědci narazili na místnost kde pod vrstvou prachu, plísně a pavučin stálo pár trouchnivých sudů, plesnivé hadry, rezavé konvice, jakési nástroje, zřejmě zemědělského původu - to vše hroutící se pod dotekem ruky - a obrovská oplétované truhla uvnitř které byla ještě menší truhla v níž byla nalezena v koženém pouzdře kniha. Listy měla slepené plísní,zežloutlé časem a inkoust vybledl natolik, že ubyl k přečtení. Přes další prozkoumání zdiva nebylo nalezeno nic a nezbývá se než domnívat že do objevené místnosti se vcházelo senkrovnou z prvého podlaží jako přišli i naši badatelé. Cenný nález byl vynesen na povrch a podroben dlouhému výzkumu. Ukázalo se, že jde o velmi starou kroniku jejíž obsah byl i pro senzacechtivé badatele silným tabákem.

Kronika popisuje život vlastenéckého obyvatelstva těchto míst , chudé zemanské rodiny a okolních sedláků, hispodářů a řemeslníků za vlády krále Václava IV. Rukopis kodexu odpovídá době formou i stylem, znalostí doby a písmem jakož u značnou náboženskou založeností. Psán byl nejmladším zemanovým synkem po dobu cca 10 let do osudných bouří v městě Pražském dne 4.listopadu 1.p. 1419, kdy lid pod vedením Mikuláše z Husi a Jana Žižky z Trocnova obsadil valnou část města. Kniha vyličuje zajímavým způsobem některé událost jako Kutnohorský dekret, Husovu smrt a její ohlas smrt Jeronyma, smrt Václava IV. a končí již zmíněného datakdy mladý rytíř zapsal poslední věty aby se přidal poté k Žižkovu vojsku a nikdy o něm víc nebylo slyšet. Kronika přetrvala, stejně jako osada, kterou získal patrně někdo z příbuzenstva, je ji opustilo až v nedávné minulosti. Obsahem knihy se nebudeme příliš zabývat, události popsalo již mnoho vědců a jsou předmětem historického ústavu ČSAV. My chceme uveřejnit několik zajímavostí, jež čtenáře překvapí, např. o jedné ze zábbav obyvatel tvrze zemana Waceslawa Hustoleša, o níž píšeme na další stránce. Kronika začíná slovy:

"Otwieram listow kroniki tete s ruki chwieni slabiem. Buh sam wedzie swatau wieraŭ brk moj při psanii stran tiechto bich nepřiesnostii se wiwarowal a udalostii chod přiesnie wipsati dowedl. Jse nejmladšiem ze třie synůw otce swého, ritieře Waceslawa Hustolesa, slowutneho zemana sic nemajetneho awšak waženeho pana nad twrzii na wrchu Šarekem nad Wltawau se tičiecim. Twrz stawa zde odeda na a kteriesi stawitel křtiwšie ji jmenem swojim dal ji nazew TRAIANUS HECTOR. Ke twrzi patřie nie kolikero domkuw obiewaniech počestnau a zbožnau skupinau sedlakow, šewcow a dalšiech. Žiwot wezdeji we swornosti auplne probieha, auroda bohata

SENZAČNÍ ARCHEOLOGICKÝ A HISTORICKOLITERÁRNÍ OBJEV

pokr. ze str. 11

wiena, owocie i prosa jest obżiwau prostau, lyk mnoho trawu krawkam, koniem, kozam jakož i tažniem wolkum dawa. K wlastnictwu otcowu należie winice swahow wltawskiech z kteriechžto chut - nie winie mok kwasieme, dale ~~xxxxxxxxx~~ sad owocni aurodau tauto zasobena wieroba palenky zowanei Upier jest..."

Kronika končí jaousi staroslověnskou bojovou písní a odhodlaným zápisem jímž se zeman loučí se svým domovem jda do bitvy za spravedlnost:

"Aihle nawznoienom nebi mciek wzduiu wietrai zahucie hromatrasni chmurasesie tucia pe wsiem nebi blski razraz biiu watani voie wrsadi hrmu zewsiech wlasti zewsiech krain zemie k prazie choruhuo oochwieiu tezci meci pobocech iim wisa tluli na plecech iim rsiechcu..."
(Na rozbouřeném nebi mráček, vzduté větry zahučí, hrom strašný, chmuráše se kupí po celém nebi blesky neustále bijou vojska všude se hrnou ze všech stran ze všech krajů k praze, korouhve se chvějí, těžké meče po bocích jim visí, toulce na prsou hlomozí...). Potom je již jen fráze na rozloučenou : "Odřekniž se wšiechniech sl stii! Nuž jen jehož w pautu swojem wlečie wlast ten tuhe wazi swoieho naroda rozrazie! S Bohem budiž domowe muj ty tuňko w pařejiech doby!"

Těchto pár ukázek bylo jen tak abyste se dostali do ducha knihy, jíž je psána a nyní uvádíme výše slíbenou zajímavou kapitolu.

Obyvatelé panství Hustelesského nežili pouze prací, alébrž i různými radovánkami a zábavou. Mezi nejoblíbenější zábavu se dostala hra zvaná "šukaná", svědčící o tom, že dnešní fotbal nepochází z Anglie, jak se všeobecně soudí, ale ze srdce kontinentu...

Jednou se na tvrzi Traianus Hector zastavil proslulý milec královny Sofie, mladší ze dvojice bratří Fridirich a Hanuš z Kolowrat, ctihodný pan Hanuš z Kolowrat, řečený též posměšně "Šuk", a věhlasně známý pro svoji hrabivost a lakotu. Tento bohatý a skoupý mužík se stal terčem podařeného žertu. Nejstarší syn Wojtiech odepial mu bachratý měšec plný tolarů a spolu s prostředním bratrem Břetislawem honil lakomce po dvoře tak, že mu vždy ukopl měšec před nosem směrem ke svému bratru řka "šuk!" Opilý lakomec se honil za měšcem až mu jej definitivně Wojtiech s neobyčejnou mrštností vyhodil do rohu dvora, kde se válela nějaká prkna pod něž měšec zapadl. Šlechtic ve snaze získat měšec zpět, běžel co mu síly stačily k prknům, stoupl na ně a chtěl zdvihnouti měšec. Ozvalo se zapraskání a s výkřikem pohroužil se tento skrblík do páchnoucího obsahu senkrovny v onom místě umístěné. Jen s nasazením všech sil se mu podařilo vydrápati se ven, vsedl na kůň a s měšcem odjel doprovázen potupným smíchem obou bratří. Ještě dlouho byla tato příhoda zdrojem bujarého veselí na staré tvrzi... Co však pak způsobila, píše nejmladší syn Zawiš z Huntolem autor kroniky následující:

"..... dala wšak zaklad kratochwieli buinei kteražto značnau oblibu zieskala si a jež dle welmi žowa přiejmi zowala sie šukanau. Šukana hralasie se šukadlem, kaulii te zwieci wietši hlawi lidske (oba bratřie z Kolowrat bili hlawi welike) pazdeřiem wiplniene a wepřowiciei widielanau potaženau což towariš šewcowski Kubeš dowednie zhotowil. Hra spočiewa w tom, že řečene šukadlo pohibi nohau wprawiti sie mielo do prostoru ramu ze silne kulatini zhotowenehe a umiestieneho na každem z obau auzkiech koncow pažitu ohraničienehe řemdihi. Ram zowal sie šukowna a sedum stop wisoki bil o dwojnasobnei delce. K aučelu tomuto zbudowali sie dwie družini o rownem počtu bojowniков šukiřow zwanich, zapas jejichž biewal urputnim obwikle a biwšie řiezen člowiekem zowaniem pošuk, kteriežto pobiehawši po pažitu a pozorowawšie bei, při přieliš nebezpečnem hranii pištiel na pieštialu. Šukieři samotni obzwlaštie uspusobenau obuw nesli zowanau šukawki. K šukanii použiewati rukau nesmieli - pauze nohau a tiela swoiho. Pauze a toliko jeden wiwoleni jež šukownu chranil před dobitiem smiel pomoci si rukau w určitem prostoru a zowal sie šukolap neb wimrštione šukadlo za letu ieho lapal. Wibiehleli šukadlo z katautru šukaci plochi řečene pažit na její delši stranie, bilo ihned šukanie přerušiene na pieštialy pošukowi powel a takzowani postranni šuk obauruč se prowadiel, to kdiž šukieř vhazowal šukadlo zpiet do hri k noham spolušukieřow wolnich. Minuleli šukadlo prostor k šuku wimezeni na užši pažitu stranie - tedy wedle šukowni - bil prowadien šuk od šukowni w přiepadie že otočieciech šukiеřow prowinienii. Prowinilli sie wšak ochrance při zteči saupeřie a zašukl šukadlo za wlastni k šukowni rowinu, šukal saupeř od rohu popřed šukowni rohowi šuk. Takowieto šuk biewal dobrau přiležitostiei wprawiti šukadlo za šukolapowa zada do šukowni což k podnietom k welikemu iasotu wždi biewalo. Takowi welmi zdatni šukieř dokazala preciznie šukati a to obauma nohama i hlawau, dowedl obalamutiti saupeře, přesnie přenesti šukadlo na druheho šukieře steinei družini jakož i prudce wimrštiti a zacieliti přesnie do nekriteho prostoru šukowni saupeře, ten hodnost miel šukmistra. Šukanie toto wbrzku zieskalo si oblibu značnau u obiwatel tvrze Traianus Hector W podwečer wsie šukali wespolek a wbrzku dowedli owladati poskakujeciem šukadlem způsobem mistrnim. Nad jine zdatni wtom bil šukmistr Kwapil, kterižto wšelike dowedne kausky se šukadlem znal, dowedl toto w běhu zpracowat, obhoditi si saupeře a buď přišuknauti přesnie na kolegu či twrdie na šukownu napaliti. Ieho šuki bili tak přesne a twrde toliko, že protilapajici šukolap wždy musil si swoie nohawice wicpawati powřieslem slami by otlaukan nebiwšie. Kwapil bil též ten kdo předwiedl prwnie šuk zezadu zowani též zadiek. Dowednost ieho s niž do udiwu přiwadiel šukiеřow weškerich podmienniena bila tiem že pracowal jako haini a celi den po lese šukadlo honiewal. Dowedl wipaliti tak prudcie, kterak

pokr. ze str. 11 a 12

z diela, pod prudkostiei tauto pazdero w šu - kadle za letu šumielo welmi zřetelnie, z důwodow tiechto zowali se ieho šuki šumiwkami. Stari ritieř Waceslaw z Hutolesa widiel, kterak ieho lid se bawie i zawiecien jsa do kratochwiele tejto wipracowal prawidla šukanie, zawedl postavenie mimo šuk, po nepřiepustnem zakroku zawedl trestni šuk a billi tento zakrok spachan nedaleko šukowni šukalo se na wzdalenost halapartni půltuctskrate zasebau položenei přiemo na šukowni. Šuk takowieto bil temiеř jistim auspiechem znamenawšie hrozbau ochrancum šukowni bil. Hralli niekdo ze šukieřow přieliš horkokrwnie a kwasnie, mimo pažit poslan biwšie hrokau hlawu swau schladiti si w nedaleke senkrownie musel. Šukana dostane takto řad hrynia. Zeman napsawšie na ~~xxxxxx~~ haleni neilepšiech šukieřow napis jmena swoiei twrze. Iežto wšak se newešiel celi napis, pau - žil pauze inicialow TRAianus heCTOR tedy pauze TRACTOR. Cela družina pak zowala sie TRACTOR i shledawala sobie saupeřie ruzne a wisoce jich drtila. Nicmenie wiehlas i slawa spolu se zwiedawostiei roznesli sie po miestie pražskiem a saupeřow přibiewalo. Hra wšak oblibau slinula wšude kam bila zawedena. Brzi šukal we miestie kdekdo. Świecka, zlatnieci, riticí, komonstwo, slauhowe, sedlaci, zbroinoši, krčmaři i uroze - ni paní. Weškero obiwatelstwo šukalo seč mielo sil i pote mnoho wiprawi nawštiewili twrz zemana Waceslawa, wšak domaci wždi biwšie wietiezi řadni přiedel rozdawali. Ieiich pewna ochrana bistri šukolap i zeimena přednie řadi, kde tři bratřie Hustolesowie prim šukali. Obecni slauha Martinek udržiawal pažit rowni ani sklo timže na niem kozi swoiei ženi pasal. Starostiei staremu zemanowi pauze Kwapil činil, ienž bezbožniek jeden hřiešiewšie na swoie nadanie nechodil na cwičenie, zaostawal w kondici, ieho šuki nebili mrštieni s takowau prudkostiei, i pazdero šewelilo meniei. Zatim na zwiešeni konsum opoineho moku se wrhl. Ieho ferma upadala i Kwapil přestal bieti oporau družini. Marnie k niemu stari zeman promlauwal: "Ti olizmisko, s rufkami a panečniciemi sie po mazhauzech potlaukaš a pote sie w pozdniech hodinach ranniech za kuropienieho domow wracieš, maie mozek zbahnielii!" Kwapil si nedal domluwiti a bil dan na pranieř a posleze na seznam wiřazienich šukieřow. Skoncowal takžie biw za dwa pecni chlebow wimienien. Wiehlas i slawa rostli, šieřili sie po wlastech českich ba i do cizini mieli swuj um ukazowati ieti, ale zlá doba přišla a swata powinnost wolala pročiež sie družina cela odebrala k Žižkowi, zemanowi to slowutnemu, ienž wieru spasie. Snad tam šukati se stainimi auspiechy bude i ja iich tam nasledowati budu... "

o o o o o o o o o o

To byla jedna z několika zachovalých zajímavostí kodexu vytaženého v červnu z útrob babského statku. Příště : LAPKOVÉ KONĚBERKOVÉ

SLYŠELI JSME VIDĚLI JSME ČETLI JSME SLYŠELI JSME

+++++ Hanspaulka byla zavalena v poslední době mnoha tendenčními články, z nichž vznikla polemika a nyní již otevřený konflikt mezi agenturou BN 73 a Frantykou. Při veškerém čtení a poslouchání lze usoudit, že agentura Blít či Neblít (that's the question...) je v neprávu a v roli agresora a tudíž musí spojenými silami veřejnosti být očerněna a i nakonec poražena na hlavu. Pozor, Hanuši, na uši !

+++++ Stará Fara otevřena! Ano, ve středu, dne 17. října otevřel Antonín Pechar zvučnými ranami na dveře hospodu Na Staré Faře. Byla již dlouho připravená a nebýt starýho Tondy, asi by ještě byla zavřená. Stačilo trochu zabouchat na pravé místo. Ihned se stala dostaevníčkem všech starých hostí. První den bylo vyprodáno a plno, potom již návštěvnost upadla do průměru. Při velmi dobrém pivě se zde schází zejména Faráři a Hustolesští mladíci. Nedávno posvětil svým příchodem Faru i Fridrich. Teď už nespadne. Tato zatěžovací zkouška dopadla nadočekávání úspěšně...

+++++ Hanuš Bunzel Sedláček chystá ke svému výročí klubu SPM, jehož je dnes spolu s Paul Solnařem a fenou Ullou jediná akvizice (nepočítaje v to předsedu Fanclubu Jeronýma Lampu), chystá k výročí 12. založení SPM velkou slavnost. Tam bude snad vystupovat nová skupina Grapefruit E... Přijďte se podívat a popřát vše nejlepší SPM jako my!

+++++ Krize v Traktoru Hustoles pokračuje tím, že předseda OToman se vzdal funkce ve prospěch M.Fyšvejce, který hostuje za Faru. Proslýchá se, že se Hustoles spojil s Faráři. O tom by nesvědčila skutečnost, že O Tomann byl vypuštěn od stolu Faráři v podvečer na Staré Faře... Kovář, jenž chce rovněž přestoupit to prý ještě zkusí... Forma Lidmily trpí neustálým stykem a tak má Hustoles starosti.

+++++ Průcha, manažer a trener a stoper teamu FC Půllitr Stará Fara odejel do Brna a nezúčastní se lesního běhu SPM. O jednoho favorita méně...

+++++ Budla Luboš Toman zvaný Rokfort získal metál a diplom za 3. místo ve střelbě z kulometu na pohyblivý terč. Vyhněte se mu zdaleka...

+++++ Tlučhoř Türler získal vzácný exemplář sovy pálené, kterou srazil v noci jízdou na kole. Hledá odborníka kdo by ji vycpal...

+++++ Josef Glogas Nečas si zařizuje svoji rezidenci. Od podlahy až po strop zcela sám. Přejeme mu příjemnou práci a přijdeme povzbudit...

+++++ Paolo Théteck nedávno uspořádal besedu na Hadovce o šachu. Měl několik vděčných posluchačů. Přitom si vzpomenul na starý známý a dobrý spolek BAŤA Fe. Od špendlíků až po lokomotivu, vše vyrobí BAŤA Fe, železné boty k neroztrhání.....

+++++ Do svazku manželského spadl Kirby Starý, spolužák Tylera a Poledňáka ze střední školy. Manželkou e Jana rozená Dubská. Z Dlouhého lánu. Tamtéž hodlá zapadnouti Přemysl Bláhal 9.11. Po svých narozeninách (27.X.) další důvod ke oslavě. Přejeme mnoho štěstí, zdaru a rodinné pohody...